

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Grzebiń

Protokolant Sabina Pętelska

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2018 roku

sprawy przeciwko **J. L.**

synowi J. i E. zd. J.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 8 września 2016 roku około godz. 21.20 na drodze krajowej nr (...) na wysokości 378 km gmina K., kierując pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) podczas wykonywania manewru wyprzedzania nie zachował należytej ostrożności w wyniku czego uderzył w jadący prawidłowo w tym samym kierunku ruchu pojazd m-ki M. o nr rej. (...) po czym zbiegł z miejsca zdarzenia czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym;

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

2. w tym samym miejscu i czasie kierował pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) nie posiadając do tego uprawnień;

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 k.w.

I. uznaje obwinionego **J. L.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 1, 2 części wstępnej wyroku, tj. wykroczeń z art. 86 § 1 kw i art. 94 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 86 § 1 kw w związku z art. 9 § 2 k.w wymierza mu karę grzywny w wysokości 600 (sześćset) złotych,

II. na podstawie art. 118 § 1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 60 zł., a także zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwoty: 1379,36 zł tytułem pisemnej opinii biegłego J. W. oraz kwotę 121,08 zł tytułem ustnej opinii uzupełniającej biegłego J. W., jak również zasądza od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. K. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

- 1 -

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

W dniu 08.09.2016 obwiniony J. L. tuż przed godz. 21.20 jechał drogą krajową nr (...), gmina K., kierując pojazdem marki M. nr (...). Towarzyszyła mu żona A. L., jadąc na miejscu pasażera. W tym czasie, w tym samym kierunku jechał tą trasą pokrzywdzony A. K., kierując samochodem marki M. nr rej. (...).

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego J. L. k. 25-27, 82
- zeznania świadków A. K. k. 42-43, 83, B. K. k. 39-40, 83

A. L. k. 31-32, 84

Około godz. 21.20 obwiniony kierując w/w pojazdem M. na 378 kilometrze rozpoczął manewr wyprzedzania pojazdu pokrzywdzonego. W trakcie trwania tego manewru nie zachował należytej ostrożności i wykonując ten manewr wjechał zbyt wcześnie na przeciwny pas ruchu, którym poruszał się pojazd A. K.. W jego wyniku uderzył swoim prawym, tyłem pojazdu w lewy przód pojazdu pokrzywdzonego. Następnie obwiniony oddalił się z miejsca zdarzenia.

Dowód:

- zeznania świadków A. K. k.42-43,83, B. K. k. 39-40,83
- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów i przepisów ruchu drogowego

inż. J. W. k. 107-131 i ustna opinia uzupełniająca tego biegłego k. 136.

Pokrzywdzona B. K. natychmiast zawiadomiła telefonicznie policję o zaistniałym zdarzeniu i wraz z pokrzywdzonym A. K. udali się w pogoń za pojazdem obwinionego. W S. pokrzywdzonemu udało się zajechać drogę pojazdowi J. L.. Przyjechał też patrol policji na interwencję w osobach funkcjonariuszy R. G. (1) i J. R.. Obydwaj kierowcy wraz z funkcjonariuszami udali się do Komendy Powiatowej w S.. Tam w/w samochody zostały poddane oględzinom.

Dowód:

- zeznania świadków A. K. k. 42-43,83, B. K. k. 39-40,83

R. G. (2) k. 46-48, J. R. k. 51-52

- policyjna notatka urzędowa k. 11
- protokoły oględzin obydwu pojazdów k. 13-16

W trakcie wyżej opisanej interwencji policyjnej wyszło na jaw, że obwiniony w chwili prowadzenia pojazdu nie miał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Dowód:

- policyjna notatka urzędowa k. 17 i 19.

Obwiniony J. L. nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że gdy prawidłowo wyprzedzał pojazd pokrzywdzonego i zjeżdżał z lewego pasa na prawy pas, A. K. niespodziewanie uderzył lewym przodem swojego pojazdu w prawy tył jego tj. J. L. samochodu. Co do II zarzutu, obwiniony wyjaśnił, że posiada niemieckie prawo jazdy, zaś co do polskiego, że ma skierowanie na sprawdzenie kwalifikacji.

Sąd stwierdził co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwini onego nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wersji obwinionego przeczą bowiem obiektywne i przekonywujące dowody w postaci logicznych, spójnych, konsekwentnych i wzajemnie uzupełniających się zeznań A. K., B. K., a także funkcjonariuszy policji R. G. (2) i J. R.. Pełna i kompleksowa jest również opinia biegłego J. W.. Zeznania A. i B. K. dowodzą, że to pojazd obwinionego, przy wyprzedzaniu pojazdu pokrzywdzonego, wjechał zbyt wcześnie na pas pojazdu pokrzywdzonego. Przemawiają też za tym m.in. zeznania funkcjonariuszy policji R. G. (1) i J. R.. Za sprawstwem i winą obwinionego przemawiają też protokoły oględzin obu pojazdów oraz opinia biegłego inż. J. W. (wraz z ustną opinią uzupełniającą). Z przystawienia sylwetek obydwu pojazdów przy pomocy programu (...) wynika, że uszkodzenia na obu pojazdach znajdują się na jednakowej wysokości. Analiza przebiegu zdarzenia zaś wykazała, że nie jest możliwe, aby w warunkach zmierzchu lub nocy można było zauważyć z przedniego siedzenia (tj. siedzenia obwinionego i jego żony), że samochód wyprzedzany w pewnej chwili przyspiesza. Ponadto nie jest również możliwe, aby obwiniony przy wyprzedzaniu nie poczuł, że podczas wyprzedzania drugiego pojazdu doszło do kontaktu tj. zderzenia między obydwojema pojazdami. Za sprawstwem i winą obwinionego w zakresie I-go z zarzucanych czynów przemawiają również częściowe zeznania świadka A. L.. Wynika to z tej części jej zeznań, w których stwierdziła, że „mąż (tj. obwiniony J. L.) musiał jakoś tam wcisnąć się na siłę, po czym pojechaliśmy dalej, wyprzedzając następne auta”. Z zeznań A. L. wynika też, że przy zjeżdżaniu pojazdu obwinionego na prawy pas ruchu, doszło do kontaktu między pojazdem J. L. z autem pokrzywdzonego. Przeciwko obwinionemu świadczy też jego postawa po zaistniałym zdarzeniu. Wbrew art. 44 (...) oddalił się on bezzasadnie z miejsca zdarzenia. Wysoce nieprzekonywujące są przy tym twierdzenia jego i jego żony, że obawiali się, że jest to próba napadu na nich i dlatego nie zatrzymali się. Również ta okoliczność wyraźnie wskazuje, że obwiniony poczuwał się do sprawstwa i winy w zakresie przedmiotowej kolizji i dlatego oddalił się z miejsca zdarzenia. Za sprawstwem i winą J. L. w zakresie zaistnienia tej kolizji przemawiają też uszkodzenia (zarysowania) pojazdów opisane w pkt. 4 (k. 110 akt sprawy) opinii biegłego J. W.. Sprawstwo i wina obwinionego w zakresie czynu z pkt. II wniosku o ukaranie dowodzą ustalenia z systemu (...). Wynika z nich, że na chwilę zdarzenia obwiniony nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

W świetle wszystkich powołanych wyżej dowodów Sąd uznał, że podana przez J. L. wersja zdarzenia jest tylko przyjętą przez niego linią obrony, zmierzającą do uchylecia się od odpowiedzialności karno-wykroczeniowej.

Dokonując oceny wiarygodności występujących w sprawie świadków Sąd stwierdził co następuje: świadkowie A. i B. K. są pokrzywdzonymi w sprawie, jednakże Sąd w pełni dał wiarę ich zeznaniom. Korespondują one bowiem z szeregiem innych dowodów, a w tym obiektywnymi zeznaniami świadków R. G. (2) i J. R.. Dotyczy to również pełnej i rzetelnej opinii biegłego J. W. oraz protokołów oględzin pojazdów i policyjnej notatki urzędowej. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania funkcjonariuszy policji R. G. (2) i J. R.. Są to świadkowie w pełni bezstronni i rzetelni, wykonywujący swoje rutynowe obowiązki służbowe.

- 3 -

W trakcie rozprawy sądowej z dnia 01.02.2018r. (k. 104 akt sprawy) doszło do oczywistej omyłki pisarskiej w protokole, gdzie napisano imię i nazwisko świadka J. R., zamiast świadka R. G. (2), który to R. G. (2) składał zeznania na rozprawie. Do zeznań świadka A. L. Sąd podszedł z dużą dozą ostrożności. Świadek ta jest bowiem żoną obwinionego, a więc osobą żywo interesowaną w określonym rozstrzygnięciu tej sprawy. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów publicznych a w tym opinii biegłego J. W.. Sąd uznał tę opinię za w pełni rzetelną, pełną i wiarygodną.

Obwiniony J. L. działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona wykroczeń z art. 86 § 1 i 94 § 1 kw. W dniu 08.09.2016r. bowiem, około godz. 21.20, drodze krajowej nr (...) na wysokości 378km gmina K., kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) podczas wykonywania manewru wyprzedzania nie zachował należytej ostrożności w wyniku czego uderzył w jadący prawidłowo w tym samym kierunku ruchu pojazd marki M. o nr rej. (...), po czym zbiegł

z miejsca zdarzenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jak również w tym samym miejscu i czasie kierował pojazdem marki M. o nr rej. (...), nie posiadając do tego uprawnień.

Jako okoliczności obciążające dla J. L. Sąd uwzględnił wysoki stopień szkodliwości społecznej obydwu zarzucanych mu czynów przejawiający się nagminnością tego rodzaju wykroczeń tak na tutejszym terenie jak i w skali całego kraju. Ponadto obwiniony ten oddalił się bezzasadnie z miejsca zdarzenia, utrudniając rozwiązanie i właściwe zakończenie sprawy.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność sądową tego obwinionego oraz to, że posiada on na utrzymaniu 2 uczących się dzieci. Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że właściwą karą zasadniczą dla tego obwinionego będzie kara grzywny. Za współmierną, dostosowaną do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz możliwości majątkowych obwinionego Sąd uznał grzywnę w kwocie 600 zł. Kara w takiej właśnie wysokości spełni swoją odpowiednią rolę społeczną. Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis art. 118 § 1 kpow. Koszty zastępstwa procesowego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. K. Sąd zasądził od obwinionego w wysokości jak w wyroku, mając na uwadze ilość rozpraw, które miały miejsce i obowiązujące stawki.